

Vrsta novosti

O problemih, nalogah, o pridobljenih izkušnjah pri dosedanjem izvajanju pouka rezervnih vojaških starešin je predsedstvo občinske organizacije ZRVS skupaj s komisijo za strokovno vojaško usposabljanje organiziralo 21. 10. 1980 posebno problemsko konferenco. Na konferenci so bili prisotni vsi tovariši iz krajevnih organizacij ZRVS naše občine, ki v letih opravljajo dolžnosti predsednika, sekretarja in predsednika komisije za strokovno vojaški pouk. Referat tovariša Vlada Vindiša, koreferat Vlada Sušnika, povzetek iz razprav posameznih udeležencev konference in prispevek sekretarja organizacije ZRVS mesta Ljubljane tovariša Kovačiča pomenijo kritično in analitično oceno dosedanjega dela. Predvsem pa so se na tej konferenci na osnovi izkušenj in programskih nalog dogovorili za realizacijo strokovno vojaškega pouka RVS občine Ljubljana-Siška v letu 1981.

Predlog dela v obdobju 1975—1980 je pokazal, da se strokovno-vojaški pouk izboljšuje. Predvsem je z vsakim letom tudi več materialnih sredstev kot so kinoprojektorji, dia-skopi, grafoskopi in druga pomagala.

Brez problemov seveda nikjer ne gre, pa tudi pri usposabljanju starešin ne. Prav je, da povemo, da je v Siški najštevilnejša organizacija rezervnih vojaških starešin v Sloveniji. Nekatere naše krajevne organizacije imajo več članov kot posamezne občine v Sloveniji. To nam dostikrat povzroča probleme: prostor, več skupin za predavanja, premalo poznavanja med seboj. Prav ta številčnost pa zahteva še posebno odgovornost.

Kritično je konferenca spregovorila tudi o primerih posameznikov, ki se izmikajo, ki se ne udeležujejo izobraževanja. Nekaj vzrokov oziroma napak, zaradi katerih ne dosegamo zadostne udeležbe:

- tolerantnost brez posledic;
- potrebna bo večja stopnja osamosvajanja KO ZRVS pri izvajanju pouka;
- boljše priprave;
- pouk mora biti zanimiv;
- individualno delo bo treba izboljšati;
- več osebnih stikov in pogovorov s člani;
- zoper kršilce postopati po določilih zakona.



Za razliko od učnih programov iz preteklega obdobja, ki so tematsko zajemali samo dve osnovni področji (splošno-vojaško in idejno politično) se letošnji program vsebinsko opredeljuje na štiri tematska področja: politično, samozaščitno, splošno vojaško in informativno usposabljanje. Predvidena so predavanja na vseh štirih tematskih področjih.

Po sami izvedbi pa je program razdeljen na tri dele:

Predavanja s političnega področja bomo imeli skupaj s prebivalstvom po krajevnih skupnostih. Z obvezno prisotnostjo je zajet širši krog RVS — praktično vsi do 60. leta starosti.

Iz teoretične teme o »Organiziranosti in načinu vođenja SLO in DS v miru, izrednih razmerah in v vojni« izhaja reševanje taktične naloge »Napad bataljona na postojanko«. Takšna naloga nudi za četo tri osnovne rešitve in za vod 9 rešitev. Preizkus znanja same teorije iz tega področja bo tudi v letu 1981 po testni metodi z več alternativnimi odgovori. Preverjanje bo na eni od delovnih točk na pohodu. Preverjanje znanja bodo opravljale za vsako krajevno organizacijo komisije krajevnih organizacij, s tem se v delo in izvedbo programa usposabljanja na novo vključuje približno 200 starešin.



Največ novosti pa prinaša taktično orientacijski pohod. Novosti so tako pri obveznostih kot samem načinu izvedbe. Področje pohoda mora zajeti mesto, kjer se rešuje taktična naloga »napad na postojanko«. Dogovorili smo se, da bo izhodiščna točka osnovna šola v PRESKI, kar nam bo omogočilo vsekakor boljše pogoje dela tudi takrat, ko nam vreme ne bo naklonjeno. Pohod bo po sistemu:

premik z znane točke na znano točko, premik po danem azimutu, premik po lastni izbiri po karti.

Spremembe so tudi glede obveznosti do pohoda. Pohod je obvezen za mlajše oficirje do 50 let starosti in oficirje do 55 leta starosti in to tiste, ki NIMAJO razporeditve v JLA, TO, RSNZ in UJV. Pregled materialnih sredstev nam je pokazal, da imamo dovolj municije; tako za polavtomatske puške kot pištole. Streljanje se bo kot ena delovna točka na pohodu izvajalo s PAP 7,62 mm M. 59.

Janko Babič

NAŠI ZMAJARJI V LIKI

(jk) V Liki na Hrvaškem vsako leto organizirajo Liško-primorski avto-rally. Letos je bila prireditev v Borjah pri Titovi Korenici. To je v bližini Plitvičkih jezer. Organizatorji so kot atrakcijo napovedali tudi plete z zmaji in za nastop prosili slovenske zmagarje, saj zmagarstvo tam še ni razvito. Na prireditev so šli letet 3 zmagarji iz naše občine, ki so člani ljubljanskega Delta kluba in še en zmagar iz Krškega. Leteli naj bi s Plješevice, za katero pravijo, da je najboljši teren za jadranje v Evropi. Zaradi vremenskih razmer pa letenje od tam ni bilo mogoče in so zmagarji leteli kasneje ter z nižjega hriba. Organizatorji so bili navdušeni in so zmagarje povabili še za naslednje leto, ko bodo verjetno leteli tudi že prvi domačini.

Alkoholna zasvojenost kot bolezen

Še nekaj litrov do rekorda

Alkoholizem spada med bolezni odvisnosti, kot so še kajenje in uživanje različnih drog. Vendar je odvisnost od alkohola pri nas najbolj razširjena. Slovenci smo po količini popitih pijač drugi na svetu. Na leto popijemo 15 litrov čistega alkohola na osebo. To pomeni, če bi različne alkoholne pijače, ki jih spijemo, spremenili v cviček, bi prišlo na vsakega prebivalca 200 litrov cvička letno. Povsem je torej razumljivo, da 80.000 alkoholikov v Sloveniji ni pretirana številka. Če pa pomislimo, da ni bolan samo alkoholik, ampak tudi vsa njegova bližnja okolica — predvsem družina — žena in otroci, potem lahko rečemo, da trpi zaradi posledic alkoholizma pri nas najmanj 240.000 ljudi. Na zdravljenje pa pride komaj vsak tisoči alkoholik ali približno 80 alkoholikov letno.

Alkoholizem je bolezen, kjer se je zaradi dolgotrajne konzumacije alkohola razvila zasvojenost s psihičnimi in telesnimi okvarami organizma in z nenormalnimi odnosi z okolico. Alkoholizem se kot bolezen odvisnosti počasi in dolgotrajno razvija. Zasvojenost od alkohola vedno bolj narašča, medtem ko življenjski interesi propadajo. Vsak alkoholik je na začetku zmeren pivec in niti sam niti okolica se ne zavedata, kdaj je postal od alkohola tako odvisen, da mora piti in biti okajen občasno ali pa kar vsak dan. Pitje alkohola mu je postalo navada, obveznost in potreba, kajti vse funkcije alkoholikovega organizma so postale nujno vezane na prisotnost alkohola v telesu. Zato se alkoholik ob znižani koncentraciji alkohola v organizmu počuti slabo, se trese, boji, nima poguma itd.

Vzrok alkoholne bolezni je torej popolnoma znan — prevelika izpostavljenost delovanju alkohola. Logično je, da bi morali ločiti človeka od alkohola, kot npr. odstranimo povzročitelja nalezljivih bolezni ali strup, ki je nevaren za obolenje. Zmeren pivec oziroma človek, ki zalije z alkoholom vsak uspeh ali neuspeh, se sploh ne zaveda, da postaja zasvojen — odvisen od pogostega uživanja alkohola. Seveda, to so naše navade in družbeni običaji, ki nas silijo k pitju. V mesecu boja proti alkoholizmu bi se morali prav vsi zamisliti in takoj začeti ukrepati, najprej vsak pri samem sebi in bližnji okolici in ne pričakovati, kaj bodo drugi naredili za nas.

Letos poleti se je v znanem letoviškem kraju na naši obali dogajalo, da je zmanjkovalo kruha že ob 9. uri zjutraj; alkoholnih pijač ni nikdar zmanjkovalo, saj so bile trgovine dobro založene z njimi. Vsak pameten človek bi se moral nad tem zamisliti. Kako naj torej izoliramo povzročitelja alkoholizma od človeka, če alkohol prodajajo povsod in v vsakem času, mleka in kruha pa zmanjkuje in ju ni moč kupiti, kadar in kjer želimo. Alkohol dobimo v vsaki hiši in prva stvar je, ki ga ponudimo gostu. Starši brez kakršnegakoli pomisleka pijejo pred svojimi otroci. Priložnosti je povsod več kot dovolj, ukrepov pa nobenih. Bolnik sam se ne zaveda zasvojenosti in nevarnosti, ki ga ogroža s pitjem. In dokler bomo mišljenja, da so samo zdravstveni in socialni delavci dolžni reševati težko in kompleksno problematiko alkoholizma, toliko časa se na tem področju ne bo dosti spremenilo. V naši družbi smo prav vsi poklicani, da pomagamo, rešujemo in skrbimo za boljši jutri nas vseh.

dr. Julija Žagar